

Przedstawia film

pt.

COŚ PIĘKNEGO

Reżyseria Paolo Virzì, Włochy 2010, 122 min

Wielki powrót włoskiej komedii!

„La Repubblica”

W KINACH OD 9 marca 2012

DYSTRYBUCJA

AURORA FILMS S.C.

ul. Pasaż Ursynowski 1/111, 02-784 Warszawa

tel: + 48 22 405 41 46

Dystrybucja: lukasz.szewczak@aurorafilms.pl

Marketing & PR: kasia.kobylinska@aurorafilms.pl

www.aurorafilms.pl

AURORA FILMS S.C. ul. Pasaż Ursynowski 1/111, 02-784 Warszawa tel: + 48 22 405 41 46 www.aurorafilms.pl

AURORA FILMS S.C.
Przedstawia produkcję Indiana Production
We współpracy z Motorino Amaranto oraz Medusa Film pt.
COŚ PIĘKNEGO
TYTUŁ ORYGINALNY *La prima cosa bella*

TWÓRCY FILMU

Reżyseria Paolo Virzi
Scenariusz Paolo Virzi, Francesco Bruni i Francesco Piccolo
Zdjęcia Nicola Pecorini
Montaż Simone Manetti
Scenografia Tonino Zera
Muzyka Carlo Virzi
Producenci Marco Cohen, Fabrizio Donvito, Benedetto Habib,
Gabriele Muccino, Carlo Virzi, Paolo Virzi

OBSADA m.in.

Bruno w 2009 roku - Valerio Mastandrea
Anna 1971-1981 - Micaela Ramazzotti
Anna w 2009 roku - Stefania Sandrelli
Valeria w 2009 - Claudia Pandolfi
Mario - Sergio Albelli
Valeria jako dziecko - Aurora Frasca
Bruno jako dziecko - Giacomo Bibbiani
Sandra - Fabrizia Sacchi

NAGRODY / FESTIWALE m.in:

2010 – Nagrody Davida di Donatello – najlepszy scenariusz, najlepsza aktorka (Micaela Ramazzotti), najlepszy aktor (Valerio Mastandrea)
2010 – Włoskie Złote Globy – najlepsza aktorka (Stefania Sandrelli)
2010 – Nagrody Związku Włoskich Krytyków Filmowych – najlepsza aktorka (Micaela Ramazzotti i Stefania Sandrelli, najlepszy scenariusz, najlepsza reżyseria, najlepsze kostiumy)
2010 – Festiwal Filmów Śródziemnomorskich w Montpellier – nagroda krytyków
2010 – FF Sannio – najlepszy film, najlepszy aktor (Valerio Mastandrea), najlepsza aktorka (Stefania Sandrelli), najlepsza scenografia
2010 – Włoski kandydat do Oscara

O FILMIE

Livorno na włoskim wybrzeżu, początek lat 70. Pewnego spokojnego, letniego wieczora Anna zostaje wybrana „Miss Mamma” w lokalnym konkursie piękności. Jednak nie staje się to dla niej początkiem lepszego życia, wręcz przeciwnie. Jej mąż Mario w szale zazdrości wyrzuca ją i dwójkę ich dzieci – Bruna i Valerię - z mieszkania. Tak zaczyna się pełna przygód odyseja bohaterów, która prowadzić będzie od willi milionerów i planów filmowych, przez zaplecza sklepów i obskurne kłitki z powrotem do rodzinnego domu.

Barwną historię niezwyklej rodziny poznajemy poprzez wspomnienia jej członków, którzy po wielu latach rozłąki spotykają się ponownie, by odkryć tajemnice z przeszłości. „Coś pięknego”, to opowieść o sile rodzinnych więzów i odnajdywaniu radości z życia, które choć potrafi być bolesne nigdy nie przestaje być piękne.

Komedia Paolo Virziego była włoskim kandydatem do Oscara.

PRASA O FILMIE

Porywający i pełen życia. Nie przegapcie!

Corriere della sera

Trafia prosto w serce.

La stampa

Świetnie zrealizowany film, który widownia pokocha.

The Hollywood Reporter

Wielki powrót włoskiej komedii!

La Repubblica

Cudowny film.

Il fatto quotidiano

Paolo Virzi jest spadkobiercą wielkich tradycji włoskiej komedii.

Mymovies

„Coś pięknego” to jedna z tych pogodnych i romantycznych piosenek, które Anna Nigiotti-Michelucci śpiewa swoim dzieciom – Brunowi i Valerii – by rozweselić je w tych ciężkich chwilach po tym, jak jej mąż Mario w szale zazdrości wyrzucił ich z domu.

Jest początek lat 70., Bruno ma 8 lat, Valeria 5. Ich zachwycająco piękna matka w pewien pogodny letni wieczór zostaje niespodziewanie wybrana „Miss Mamma” podczas tradycyjnego konkursu w Bagni Pancaldi, jednego z najsłynniejszych rekreacyjnych miejsc przy promenadzie w Livorno. Od tej chwili Mario traci głowę, nie mogąc poradzić sobie z zainteresowaniem, którym nagle zaczyna cieszyć się jego wspaniała żona. Wszystko to rozgrywa się na oczach słodkiej, naiwnej Valerii i uważnego Bruno, który zawsze ciężko przeżywa rodzinne kłótnie i podle plotki obcych ludzi.

To czas kiedy prowincjonalne Włochy zaczynają tracić swą niewinność. Wędrownka pełnej dobrych chęci, ale mającej pecha matki z dwójką dzieci, będzie więc naznaczona zawiedzionymi nadziejami i niebezpieczeństwami.

Współcześnie Bruno jest nieszczęśliwym, oschłym czterdziestoparolatkiem, który lata temu porzucił swoje rodzinne miasteczko. Teraz, po wielu wysiłkach, jego siostra Valeria przekonuje go do powrotu do Livorno, by pożegnał się z umierającą matką. Na miejscu Bruna czeka jednak niespodzianka – pomimo nie pozostawiającej złudzeń lekarskiej diagnozy Anna jest wciąż piękna, beztroska i głodna życia. To co miało być tylko krótką wizytą, staje się szansą na pogodzenie się z przeszłością, którą Bruno uparcie próbował wymazać z pamięci.

Kręcenie tego filmu w Livorno było dla mnie bardzo osobistym i poruszającym doświadczeniem – sam chciałem uciec z tego miasta 25 lat temu. Najwyraźniej od pewnych rzeczy uciec się nie da. To miejsce, z którym się zmagam. Tak jak z Newark zmagają się Philip Roth, z Boulder John Fante, a z Rione Sanità Mario Merola. Livorno pełne jest niezwykłych historii zwykłych ludzi, które chcę opowiadać w moich filmach.

Może dlatego, że przechodzimy właśnie przez trudny czas, w którym ludzie czują rozgoryczenie i brak zaufania, a może dlatego że w swoim poprzednim filmie „Tutta la vita davanti” musiałem stanąć oko w oko z niepokojącymi i trudnymi tematami, tym razem zapragnąłem ogrzać się w cieple tej historii, wśród postaci, które można by pokochać: zwyczajnej rodzinie. To opowieść o kręgu życia i jego bolesnych ale i pełnych radości tajemnicach. Nie chciałem w „Coś pięknego” mówić o społecznych problemach tylko odsłonić kawałek swojego serca.

Jestem częścią generacji, która umieściła całe swoje życie na kasetach video.

PAOLO VIRZÌ – REŻYSER

Paolo Virzì (reżyser, scenarzysta, producent) zyskał uznanie i rozgłos swoim debiutanckim filmem „La bella vita” z 1994 roku, wyróżnionym m.in. nagrodą Davida di Donatello i Silver Ribbon, przyznawaną przez Związek Włoskich Krytyków Filmowych, dla najlepszego nowego reżysera.

Następnie wyreżyserował osiem kolejnych filmów, w tym komedie „Ferie d’agosto”, „Ból dorastania” (Specjalna Nagroda Jury na MFF w Wenecji w 1997 roku), „Baci e abbracci”, „My Name is Tanino”, „Caterina va in città” oraz „Napoleon i ja” z Danielem Auteuilem i Moniką Bellucci w rolach głównych.

Jego poprzedni film - „Tutta la vita davanti” - otrzymał dwie nagrody Silver Ribbons: dla najlepszego filmu oraz dla najlepszej aktorki drugoplanowej (Sabrina Ferilli).

FILMOGRAFIA

2008 TUTTI LA VITA DAVANTI

2006 NAPOLEON I JA

2003 CATERINA VA IN CITTA

2002 MY NAME IS TANINO

1999 BACCI E ABBRACCI

1997 BÓL DORASTANIA

1994 LA BELLA VITA